

- Den omständigheten att kommissionen har betecknat berörd försäljning som ”direkt EES-försäljning” och ”direkt EES-försäljning i form av bearbetade produkter” strider mot likabehandlingsprincipen.

Sökandena hävdar att LG Display endast kan ådömas böter på grundval av bolagets försäljning ”på den öppna marknaden” till fristående aktörer, eftersom endast sådan försäljning kan påverkas av en överträdelse.

2. Andra grunden: Kommissionen har felaktigt vägrat att tillerkänna LG Display immunitet vad avser böter för år 2005 och att den således har åsidosatt 2002 års meddelande om eftergifter. Sökandena har härvid anfört följande

- LG Displays tillgång till handlingarna i ärendet har allvarligt försvårats genom processuella fel.
- LG Display uppfyller villkoren för delvis immunitet enligt 2002 års meddelande om eftergifter, vilket är tillämpligt i förevarande fall.
- Kommissionens avslag på LG Displays begäran saknar motivering och bygger på flera punkter på en felaktig rättstillämpning och en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna.

Sökandena hävdar att de böter som ålagts LG Display därför bör nedsättas med hänsyn till den delvisa immuniteten för år 2005.

3. Tredje grunden: Trots att LG Display har gett kommissionen exceptionell hjälp, som går långt utöver vad som föreskrivs i 2002 års meddelande om eftergifter, har kommissionen vägrat att medge bolaget ytterligare nedsättning av böterna med minst 10 procent i utbyte mot detta samarbete, varför kommissionen har åsidosatt nämnda meddelande om eftergifter.
4. Fjärde grunden: Kommissionens beslut att inte låta det angräpningsbeslutet omfatta japanska leverantörer av LCD-skärmar, trots att två av dem har erkänt att de deltagit i denna enda och fortlöpande överträdelse, strider mot rättssäkerhetsprincipen, utsätter LG Display för en betydande risk att principen non bis in idem åsidosätts och strider mot proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 7 mars 2011 — Gossio mot rådet

(Mål T-130/11)

(2011/C 130/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marcel Gossio (Abidjan, Elfenbenskusten) (ombud: advokaten G. Collard)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att rådets förordning (EU) nr 25/2011 av den 14 januari 2011 och rådets beslut 2011/18/Gusp av den 14 januari 2011, vilka offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* den 15 januari 2011, saknar stöd i de faktiska omständigheterna såvitt avser sökanden, Marcel GOSSIO

— och följaktligen

- i första hand, ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 25/2011 av den 14 januari 2011 och rådets beslut 2011/18/Gusp av den 14 januari 2011, och
- i andra hand, förordna att namnet Marcel GOSSIO stryks från de listor som bilagts nämnda förordning och nämnda beslut.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Den första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom skälen för att uppta sökanden på listan över personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärderna är stereotypa och inte innehåller några särskilt angivna faktiska omständigheter som gör det möjligt att bedöma huruvida upptagandet är berättigat.
2. Den andra grunden: Det har gjorts en uppenbart oriktig bedömning, eftersom sökanden ingår i administrationen och, med beaktande av denna befattning, inte kan välja att underordna sig en viss president, utan fortsatt måste utföra sina arbetsuppgifter inom den administration han tillhör.

Talan väckt den 7 mars 2011 — Ezzedine mot rådet

(Mål T-131/11)

(2011/C 130/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ibrahim Ezzedine (Treichville, Elfenbenskusten) (ombud: advokaten G. Collard)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att rådets beslut 2011/71/Gusp av den 31 januari 2011, vilket den 2 februari 2011 offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, är orgrundat vad avser sökanden Ibrahim Ezzedine, och